

foreligger; thi naar Landmændene samles i deres forskellige Foreninger og overveje Dagens Spørgsmaal, har dette ofte været paa Tale iblandt dem. Det er bragt frem blandt Sjællænderne; endogsaa i den aller-seneste Tid, forrige Aar, har det været fremme paa Fyn, hvor man sluttede sig til den Tanke, som her har fundet Udtryk, idet man ønskede, om ikke just et specielt Nationalmærke, saa dog et eller andet Fællesmærke for dansk Smør. Der var imidlertid paa Fyn en Minoritet til Stede, som afsagv et Minoritetsvotum, og da Spørgsmaalet blev optaget i Sjælland, sluttede man sig i det jydskt Mejeriudvalg, som tæller adskillige gode og saaghyndige Kræfter, til dette Minoritetsvotum. Man mente altsaa i Sjælland, at man, som det var blevet udtrykt i det omtalte Minoritetsvotum, ikke vilde opnaa nogen betydelig Fordel ved at acceptere Tanken om et dansk Fællesmærke, og jeg kan ikke nægte, at jeg for min Person slutter mig til de samme Tvivl om, hvorvidt et saadant Mærke virkelig vil være til Gavn. Jeg kan i saa Henseende fatte mig temmelig fort, idet der i Dag allerede er kommet adskillige Momenter frem imod Lovforslaget. Jeg tror, at den vigtigste Indvending derimod er den, at vor Smørhandel for Ojeblikket er kommen i et nogenlunde tilfredsstillende Spor. Der er ganske vist blandt Producenterne Duffer oppe om at forbedre Handelen. Man har jo set, at Landmændene i mange Tilfælde søge at ryste den Tanke af sig, at man overhovedet har Brug for Handelsstanden i dette Punkt. Ja, de danske Landmænd ville overhovedet meget gerne emancipere sig fra Handelsstanden. Det er ogsaa den Bestræbelse, der er oppe i Forbrugsforeningerne, og det staar i Forbindelse med den saa højt prisste Selvstjretanke, der gør sig gældende paa saa mangfoldige Omraader, ikke mindst paa den Handels Omraade, der vedrører Afsetningen af Landmandens Produkter. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa at kritisere her, men jeg vil holde mig til Smørret og skal da blot sige, at man ser noget ideelt paa det, naar man mener, at man kan undvære Handelsstanden, og naar man har troet at kunne gaa over til England og der finde Forbrugsforeningerne og Konsumenterne. Ja, det kan vistnok lykkes i det specielle, men kun i ganske enkelte og ikke for Almindeligheden af Interesse værende Forhold eller i nogen nævneværdig Udstrækning. En engelsktalende og højt dannet Landmand vilde med megen Anstrængelse kunne staffe Afsetning derovre for dansk Smør og andre danske Varer; men allerede dertil hører der

saa meget, at det kun vil komme nogle enkelte til Gode. Det er min Overbevisning, at man ikke saaledes kan ryste Handelsstanden af sig. Jeg skal ikke komme ind paa de Bestræbelser, der her paa Sjælland ere foregaaede i den Retning ved at danne en stor Forening og gaa lige over til England. Jeg skal kun ganske løst berøre, at man derved, hvad Smørhandelen angaar, har efter min Mening særdeles væsentlig læderet eller saaret den gode Handelstilstand, der var kommen med „frit om Bord Salg“, idet man sender saa mange store Ladninger og Produktioner af Smør til England i Konfignation. I Stedet for, som man vilde ved en saadan Forening at staffe sig bedre Afsetning, har man hæmmet Afsetningen og staffet lavere Priser, hvilket har indvirket paa den almindelige Smørhandel — det er saa bekendte Forhold, at det ikke er nødvendigt at dvæle ved dem — og indskrænket noget, som allerede var begyndt at gaa i et bedre Spor, idet jeg formoder, at der allerede nu ikke bliver konfigneret saa meget som før, men at denne Side af Handelen gaar i et bedre Spor. Naar jeg ikke i sin Almindelighed kan glæde mig over dette Lovforslag som en Befrielse eller som et betydeligt Fremstridt paa Smørhandelens Omraade, er det, fordi jeg tror, at dette Nationalmærke, som det taldes, ikke — hvad der allerede er fremhævet af tidligere Talere — kan føre til nogen virkelig Fremgang, idet det vil dække lige saa meget over det daarlige Smør, som det vil dække over det gode; det bliver et Hylster lige saa godt for det overgemte og det maaste Fordævelsen sig nærmende Smør, som for den friske og gode Produktion. Det vil dernæst heller ikke være muligt at bevare Nationalmærketovre i England, men der vil man aldeles tabe Herredømmet over dette Privilegium. De engelske Smørhandlere, i alt Fald i Detailudsalgene, kende jo ikke til at sælge Smør i Jusstager; det bliver taget ud af Jusstagerne og fremstillet i forskellige Former saaledes, at enten hele Massen bliver taget ud af Drikkerne eller det præsenteres i overstaaret Tilstand. I Detailhandelen derovre ser man ikke paa Træet, men kun paa Varerne. Dernæst er det ogsaa med Kette blevet udhævet, at denne Lov ikke vil berøre det Smør, der sælges, ikke i Jusstager, men i pakket Tilstand i Daaser. Det er blevet udtalt, at det er ikke nogen betydelig Del af det danske Smør, der bliver underkastet denne Behandling; men dertil vil jeg sige at det er i voksende Grad Tilfældet, at Smør pakkes i Daaser, og det maa man glæde sig over, da det saaledes i